05/04/2021

Ο άγιος Νεομάρτυς Παναγιώτης ο Πελοποννήσιος (5/4/1820)

/ Βίοι Αγίων

Ὁ Ἅγιος
Μανασσῆς
Νεομάρτυς
ὁ Καισαρεύς

Ο άγιος καταγόταν από την Πελοπόννησο αλλά από μικρό παιδί βρέθηκε και μεγάλωσε στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας, ως δούλος του αρχιγραμματέα του Δούκα Σουλεϊμάν πασά. Στο μεταξύ ο Δούκας διορίστηκε από τον Σουλτάνο Δούκας της Δαμασκού.

Κάποια ημέρα ο Δούκας έστειλε τον αρχιγραμματέα του στα Ιεροσόλυμα για κάποιες υπηρεσιακές υποθέσεις και φυσικά τον ακολούθησε ο άγιος ως υπηρέτης του.

Πριν επιστρέψει ο αρχιγραμματέας στη Δαμασκό, θεώρησε καλό να προσκυνήσει στο τέμενος του Ομάρ, το οποίο είναι κτισμένο πάνω στα Άγια των Αγίων του ναού του Σολομώντος. Τον ακολούθησε και ο άγιος και μπήκε μαζί του, κρατώντας τα παπούτσια του κυρίου του. Δεν προσευχήθηκε στο τέμενος, απλά κοίταζε τον χώρο.

Υπήρχε νόμος, ο οποίος έλεγε ότι μόνο οι μουσουλμάνοι επιτρέπεται να μπαίνουν στο τέμενος, και ότι αν εισέλθει αλλόδοξος είτε στην αυλή είτε στον εσωτερικό χώρο ή θα γίνεται μουσουλμάνος ή θα θανατώνεται.

Ο αρχιγραμματέας, μετά το προσκύνημά του, αναχώρησε για τη Δαμασκό, ενώ ο άγιος έμεινε στα Ιεροσόλυμα διότι στο μεταξύ άρχιζε η μεγάλη Εβδομάδα.

Κάποιος άλλος δούλος του αρχιγραμματέα, ο οποίος φθονούσε τον άγιο, του πρότεινε να πάνε πάλι στο τέμενος και ο άγιος ανυποψίαστος πήγε. Έτσι, ο δούλος εκείνος έπεισε τους άλλους μουσουλμάνους, Τούρκους και Άραβες, να ζητήσουν από τον Δούκα την εφαρμογή του νόμου.

Πράγματι, όταν ήλθε ο Δούκας και πήγε να προσκυνήσει στο τέμενος του Ομάρ, του ανέφεραν την υπόθεση και ζήτησαν την εφαρμογή του νόμου. Ο Δούκας αμέσως διέταξε να συλληφθεί ο νέος και να οδηγηθεί στον δικαστή.

Χωρίς να γνωρίζει την υπόθεση ο άγιος συνελήφθη την ώρα που έβγαινε από τον Ναό του Παναγίου Τάφου, την 5η Απριλίου και δεμένος οδηγήθηκε στον δικαστή. Εκεί του ετέθη το δίλημμα ή να εξωμόσει ή να θανατωθεί. Ο άγιος με πολλή σταθερότητα ομολόγησε τον Χριστό λέγοντας ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος και με δυνατή φωνή είπε στον πασά πως προτιμά μύριους θανάτους παρά να αλλαξοπιστήσει, περιφρονώντας τις άπειρες δωρεές που του υπόσχονταν.

Αμέσως ο δικαστής εξέδωσε καταδικαστική απόφαση. Οι στρατιώτες οδήγησαν τον άγιο προς το μοναστήρι του Τιμίου προδρόμου, κοντά στην Πύλη του Δαυίδ, προσπαθώντας συνέχεια καθ' οδόν να τον εξισλαμίσουν. Βλέποντας τη σταθερότητα του αγίου τον γύμνωσαν και για να τον εκφοβίσουν του έσπασαν το χέρι στον βραχίονα και του έκοψαν τα δάχτυλα του άλλου χεριού. Ο άγιος παρέμενε απτόητος λέγοντας :

-Δεν σας φοβούμαι, είμαι Χριστιανός, Χριστός Ανέστη.

Γονάτισε , προσευχήθηκε και σηκώθηκε φωνάζοντας : Χριστός Ανέστη.

Ο δήμιος άρχισε να τον χτυπά ελαφρά με το σπαθί στον τράχηλο για να τον φοβίσει, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ο άγιος επαναλάμβανε την ομολογία του, οπότε με ένα τελευταίο Χριστός Ανέστη, κατέπεσε και η κεφαλή του αιματόβρεχτη. Ήταν 25 ετών.

Το μαρτύριο παρακολούθησε και ο προτεστάντης ιεραπόστολος Ιωσήφ Γουλφ, ο οποίος το περιέγραψε σε επιστολή του διασώζοντας την πληροφορία ότι το Πατριαρχείο πλήρωσε 500 γρόσια για να παραλάβει για ταφή το άγιο λείψανο του μάρτυρος.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας παρελήφθη και ετάφη , με άδεια του πασά, από τους Αγιοταφίτες Πατέρες και άλλους Χριστιανούς, το τίμιο λείψανο του Αγίου Νεομάρτυρος Παναγιώτου στο κοιμητήριο της Αγίας Σιών.

(Και οι δύο εικόνες είναι του Αγιογράφου Μιχαήλ Χατζημιχαήλ).

Πηγή: diakonima.gr